

Zamyslenia na týždeň po 12. nedeli po Svätej Trojici 2017

Nedeľa 3. septembra 2017 – 12. nedeľa po Svätej Trojici

Piesne: ES č. 374, 633

Text: Sk 3, 1 – 10

„I povedal mu Peter: Striebra, zlata nemám, ale čo mám, to ti dávam: v mene Ježiša Krista Nazaretského [vstaň a] chod!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

My ľudia si často vôbec nevážime to, čo máme. Berieme ako samozrejmosť to, že vidíme, že počujeme, že chodíme, že hovoríme. No sami dobre vieme, že nie všetci majú takéto šťastie. Muž, o ktorom sme čítali, bol chromý od narodenia. Choroba v tej dobe bola vnímaná ako Boží trest a chorí boli odkázaní na to, čo im kto dá. Muž prosil o peniaze, ale Peter mu dal niečo oveľa lepšie. *„I povedal mu Peter: Striebra, zlata nemám, ale čo mám, to ti dávam: v mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a chod! Na to ho chytil za pravú ruku a zodvihol. A hneď zmocneli mu nohy i kĺby, takže vyskočil, postavil sa na nohy, chodil a vošiel s nimi do chrámu, chodil poskakujúc a chváliac Boha.“* Chromý muž prosil a dostal. Dostal viac, ako si vedel predstaviť. Tak aj my často prosíme Pána Boha o maličkosti a nevedomujeme si, že Pán Boh nám chce dať oveľa viac. Chce nám dať nový život. Chce nám pomáhať vo všetkých našich trápeniach. Ďalším krásnym momentom, ktorý stojí za povšimnutie, je to, akým spôsobom Peter chromého muža uzdravil. Nerobí to zo svojej moci, ale krásne vyznáva: *„V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a chod!“* Ďalšie nádherné zasľúbenie Božieho Syna: *„O čokoľvek budete prosiť Otca v mojom mene, dá vám.“* Možno by sme sa mohli pri týchto slovách zastaviť a pouvažovať, ako je to s nami. My síce nevieme uzdravovať, ale máme iné dary, ktorými nás Pán Boh uspôsobil pre život v tejto časnosti. Otázkou je, či si uvedomujeme, že naozaj všetko, čo máme, všetko, čo vieme, sme dosiahli v mene Pána Ježiša Krista. Smutné je, že i dnes je veľa ľudí, ktorí túto skutočnosť nevnímajú, neprijímajú ani prijať nechcú. Touto úvahou môžeme nadviazať na posledný odsek nášho textu: *„... chodil a vošiel s nimi do chrámu, chodil poskakujúc a chváliac Boha. A všetok ľud videl, že chodí a chváli Boha.“* Muž, ktorý ešte pred chvíľou nevládne sedel, teraz skákal a pobehoval i chválil Pána Boha. Ďakoval za to, že sa môže postaviť, že môže chodiť, behať a skákať. Vtedy aj všetkých ostatných ovládla bázeň z Božej moci. Pýtate sa, aké posolstvo zanecháva príbeh o chromom mužovi nám, ľuďom tejto doby? Aby sme nezabúdali na vd'ačnosť. Vd'ačnosť tým, ktorí nám pomáhajú, no predovšetkým Pánu Bohu. Každý deň Mu ďakujeme za všetky dary, ktorými nás požehnáva. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Otče, ďakujeme Ti za Tvoje slovo. Ďakujeme Ti za to nádherné zasľúbenie, že nás neopustíš, ale stále budeš s nami, nikdy sa nás nevzdáš a prenesieš nás cez každé trápenie. Ďakujeme za všetkých zdravých a prosíme za všetkých chorých. Ty sám pomáhaj, potešuj, uzdravuj. Ty sám nás ved' po svojich cestách a raz nás prijmi do svojej slávy Amen.

Mgr. Jana Lauková, námestná farárka v CZ ECAV Poltár